

Sygn. akt IV U 1651/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2016r.

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Tomasz Koronowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Tomaszewska

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2016r. w Elblągu na rozprawie

sprawy z odwołania H. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

z dnia 13 października 2015r. znak: (...) - 2015

i z dnia 22 października 2015r. znak (...)

o wysokość kapitału początkowego i wysokość emerytury

I. zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy H. R. prawo do obliczenia wysokości kapitału początkowego i w konsekwencji prawo do obliczenia od dnia 11 października 2015r. wysokości emerytury przy przyjęciu do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego dziesięciolecia od 1974r. do 1983r. i następujących podstaw wymiaru składek:

- za rok 1974 kwoty 19.187 (dziewiętnaście tysięcy sto osiemdziesiąt siedem) złotych,
- za rok 1975 kwoty 32.360 (trzydzieści dwa tysiące trzysta sześćdziesiąt) złotych,
- za rok 1976 kwoty 24.738 (dwadzieścia cztery tysiące siedemset trzydzieści osiem) złotych,
- za rok 1977 kwoty 32.012,80 (trzydzieści dwa tysiące dwanaście 80/100) złotych,
- za rok 1978 kwoty 38.160,10 (trzydzieści osiem tysięcy sto sześćdziesiąt 10/100) złotych,
- za lata 1979-1983 kwot jak w zaskarżonej decyzji z dnia 13 października 2015r.;

II. nie stwierdza odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji z dnia 22 października 2015r.;

III. oddala odwołanie w pozostałej części;

IV. zasądza od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. na rzecz wnioskodawcy kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IV U 1651/15

UZASADNIENIE

Ubezpieczony H. R. wniósł odwołanie od decyzji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. z dnia 13 października 2015r. znak (...) -2015 o ustaleniu kapitału początkowego i z dnia 22 października 2015r. znak (...) o przyznaniu emerytury z urzędu. Ubezpieczony domagał się obliczenia kapitału początkowego i w konsekwencji emerytury przy przyjęciu osiągnięcia wynagrodzenia w okresie od dnia 15 lipca 1974r. do dnia 30 czerwca 1975r. przy stawce 10,50 zł/h i od dnia 1 lipca 1975r. do dnia 31 grudnia 1978r. przy stawce 40,40 zł/h. Ponadto ubezpieczony wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej stawce z uwagi na duży nakład pracy pełnomocnika. W uzasadnieniu odwołania przedstawiono m.in. szczegółowe wyliczenia w formie tabelarycznej.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o jego oddalenie twierdząc, że wprawdzie stawka 10,50 zł/h wynika ze świadectwa pracy, brak jednak dowodów, aby ta sama stawka obowiązywała już od początku zatrudnienia, tj. od 15 lipca 1974r. Podobnie co do stawki 40,40 zł/h wskazano, że została ona wskazana na świadectwie pracy za okres od 1 lipca 1975r. do 30 czerwca 1983r. nie jest więc wiarygodne, aby taka stawka obowiązywała przez cały okres ośmioletniego zatrudnienia. Przy tym skarżący pominął, że z umowy o pracę z dnia 1 lipca 1975r. wynika stawka 10,50 zł/h.

W toku procesu pozyskano dokumentację osobową, ponadto skarżący zwrócił uwagę na wpisy zamieszczone w legitymacji ubezpieczeniowej. W konsekwencji bezsporne stało się, że stawka 10,50 zł/h przysługiwała ubezpieczonemu przynajmniej od połowy 1975r., następnie w spornym okresie (tj. przed 1979r.) uzyskiwał on wynagrodzenie ze stawek kolejno 12 zł/h (organ rentowy pozostawił do uznania Sądu datę przyznania tej stawki), 13,50 zł/h + 10% dodatku brygadzystowskiego (od 1 sierpnia 1977r.) i 15,50 zł/h + 10% dodatku brygadzystowskiego (od 1 maja 1978r.). Ponadto nie było sporu, że w miesiącach od września do grudnia 1977r. do podstawy wymiaru składek ubezpieczonego wchodziły określone konkretnie co do wysokości dodatek za rozłąkę i koszty przejazdu w związku z delegowaniem do pracy w innej miejscowości. Organ rentowy konsekwentnie kwestionował natomiast możliwość ustalenia wynagrodzenia za okres od 1 stycznia 1973r. do 15 czerwca 1974r. na podstawie wpisu w legitymacji ubezpieczeniowej, gdyż wskazuje on jako wynagrodzenie jedną kwotę za cały ten okres. W tej kwestii w ocenie skarżącego za okres do maja 1974r. należało przyjąć wynagrodzenie średnie obliczone z sumy wykazanej w legitymacji ubezpieczeniowej, a za czerwiec 1974r. - kwotę 3.374 zł, także zgodnie z wpisem z tej legitymacji. Należy dodać, że ostatecznie skarżący domagał się ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego z lat 1975-1984, ale nie wykluczył możliwości przyjęcia korzystniejszego wariantu przez Sąd (pismo skarżącego z dnia 12 lipca 2016r., stanowisko stron z ostatniej rozprawy).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Skarżący urodził się w dniu (...) Ubezpieczony był uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy. W związku z ukończeniem w dniu 11 października 2015r. powszechnego wieku emerytalnego, zaskarżonymi decyzjami pozwany ustalił ubezpieczonemu kapitał początkowy i przyznał emeryturę z urzędu, obliczoną wg tzw. nowych zasad, czyli na podstawie art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (obecnie Dz.U. z 2016r., poz. 887 ze zmianami: dalej ustawa emerytalna). Okresy składkowe i nieskładkowe zostały ustalone w sposób niekwestionowany przez skarżącego. Przy wyborze przez organ rentowy wariantu obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za okres do 1978r. włącznie została przez pozwanego ustalona jako równa wynagrodzeniu minimalnemu, za wyjątkiem pierwszej połowy 1975r., gdzie zarobki przyjęto z wpisu w legitymacji ubezpieczeniowej.

(bezsporne, ponadto dokumenty w pliku KP i legitymacja ubezpieczeniowa k.12 II pliku rentowego)

Ubezpieczony w okresie od dnia 7 marca 1969r. do dnia 15 czerwca 1974r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) we W. z wynagrodzeniem w stawkach 5,20 zł/h, 6 zł/h (po zakończeniu służby wojskowej), 7 zł/h (od 2 maja 1972r.) i 10,50 zł/h (ostatnio przed końcem zatrudnienia).

(dowód: wpis w legitymacji ubezpieczeniowej, dokumenty w aktach osobowych koperta k.71)

Następnie ubezpieczony zatrudnił się od dnia 15 lipca 1974r. w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) w G. ze stawką nadal 10,50 zł/h, uzyskując w miesiącach od stycznia do maja 1975r. wynagrodzenie w kwocie 17.933 zł. W Przedsiębiorstwie tym był zatrudniony do dnia 30 czerwca 1975r.

(dowód: świadectwo pracy k.6 I pliku rentowego, wpis w legitymacji ubezpieczeniowej, dokumenty w aktach osobowych koperta k.61)

Na mocy porozumienia zakładów od dnia 1 lipca 1975r. ubezpieczony przeszedł do Przedsiębiorstwa (...) w E., w którym był zatrudniony do dnia 30 czerwca 1983r. Za okres od 1979r. zachowały się karty zarobkowe skarżącego, które umożliwiły wystawienie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu. W okresach wcześniejszych wynagrodzenie ubezpieczonego było mu wypłacane w oparciu o stawki początkowo 10,50 zł/h, następnie 12 zł/h (nie później niż od 1 lipca 1977r.) oraz 13,50 zł/h + 10% dodatku brygadzistowskiego (od 1 sierpnia 1977r.) i 15,50 zł/h + 10% dodatku brygadzistowskiego (od 1 maja 1978r.).

(bezsporne co do okresów zatrudnienia oraz ostatecznie bezsporne co do stawek poza datą przyznania stawki 12 zł/h – w tym zakresie dowody – dokumenty z akt osobowych koperta k.61: podanie z 14 stycznia 1976r. o podwyższenie stawki z dołączonym protokołem weryfikacyjnym bez daty oraz umowa o pracę z 1 marca 1976r.)

Ubezpieczony był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu (46 godzin tygodniowo – 8 godzin w dniach od poniedziałku do piątku i 6 godzin w soboty).

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się uzasadnione w części. Zgromadzone dokumenty pozwoliły ustalić podstawę wymiaru składek w spornym okresie w wysokości wynagrodzenia obliczonego z wykorzystaniem stawek godzinowych, a za okres od stycznia do maja 1975r. na podstawie wpisu z legitymacji ubezpieczeniowej. Dodatkowo z akt osobowych koperta k.61 wynikało, że za okres od września do grudnia 1977r. ubezpieczony otrzymał dodatek za rozłąkę i zwrot kosztów przejazdu w związku z delegowaniem do pracy w innej miejscowości, które także wchodziły do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne. Tak ustalone podstawy wymiaru składek okazały się wyższe od przyjętych przez pozwanego.

Trzeba zaznaczyć, że ostatecznie spór ograniczał się do możliwości ustalenia wynagrodzenia za okres 1 stycznia 1973r. – 15 czerwca 1974r. w oparciu o wpis w legitymacji ubezpieczeniowej oraz do daty przyznania ubezpieczonemu stawki godzinowej 12 zł.

Należy wobec tego wyjaśnić, że środki dowodowe w postępowaniu przed organem rentowym co do wysokości wynagrodzenia określa w §21 rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. Nr 237 poz. 1412). Są to zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia, a za okres pracy wykonywanej w czasie pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania – zaświadczenie z zakładu karnego lub aresztu śledczego. W postępowaniu sądowym nie ma wprawdzie wskazanych tu ograniczeń dowodowych, jednak przyjmuje się w orzecznictwie, że wysokość wynagrodzenia albo musi być udowodniona ściśle, albo zajdzie konieczność przyjęcia, że wynagrodzenie ograniczało się do składników pewnych, wypłacanych w spornym okresie stale i w określonej wysokości (por. np. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 11 stycznia 2012r. w sprawie III AUa 1414/11, LEX nr 1124829). Z kolei w braku dowodu choćby takich stałych i pewnych składników wynagrodzenia, za podstawę wymiaru składek przyjmuje

się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy, co wynika z art. 15 ust. 2a ustawy emerytalnej.

Co do wymienionych w ustaleniach faktycznych stawek godzinowych wynagrodzenia, każda z nich wynika albo z angaży, albo z innej dokumentacji osobowej, związanej z przyjęciem do pracy, późniejszą jej ewidencją lub zakończeniem zatrudnienia, nie ma jednak dokumentu wskazującego na konkretną datę przyznania stawki 12 zł/h. Skarżący wskazywał na datę 1 lutego 1976r., którą zapewne wiązał z datą podania o podwyżkę (14 stycznia 1976r.), jednak takiej możliwości przeczy umowa o pracę z dnia 1 marca 1976r., gdzie wskazano stawkę dotychczasową, czyli 10,50 zł/h. Dowody zaproponowane przez skarżącego w postaci zeznań świadków i ubezpieczonego nie pozwoliły na wykazanie konkretnej daty przyznania stawki 12 zł/h. Świadkowie, jak i w wyjaśnieniach skarżący, w zupełnej sprzeczności z zasadami logiki i doświadczenia życiowego oraz zebraną później dokumentacją osobową twierdzili, że ubezpieczony miał przyznaną stawkę 40,40 zł/h od początku zatrudnienia (1975r.). Nie sposób więc także przyjąć jako daty przyznania stawki 12 zł/h daty forsowanej przez skarżącego, gdyż nie może on pamiętać konkretnej daty otrzymania tej podwyżki. Wobec powyższego w ocenie Sądu zasadne było przyjęcie co najwyżej, że stawka 12 zł/h obowiązywała w ostatnim miesiącu przed przyznaniem kolejnej stawki (13,50 zł/h), jako że stawki wynagrodzenia pracodawcy co do zasady zmieniali z początkiem miesiąca.

Co do ujawnionej w legitymacji ubezpieczeniowej kwoty 40.498 zł za lata 1973-1974 i kwoty 3.374 jako wynagrodzenia przeciętnego należy wskazać, że nie pozwoliły one na ustalenie rzeczywistego wynagrodzenia ubezpieczonego z tego okresu. Z uwagi na sposób ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego, wynikający z art. 15 w związku z art. 174 ust. 3 ustawy emerytalnej, konieczne jest wykazanie konkretnych wysokości podstaw wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za poszczególne lata sprzed 1999r. Omawiany wpis nie daje takiej możliwości dla lat 1973-1974 (do 15 czerwca 1974r.), skoro wskazuje jedną kwotę łączną. Przy tym kwota wskazana jako wynagrodzenie przeciętne, czyli 3.374 zł, też jest wątpliwa, skoro jest to 1/12 z kwoty 40.498 zł, chociaż kwota 40.498 zł wydaje się być nie wynagrodzeniem rocznym (jeśli tak, to nie wiadomo, z jakiego okresu), a za prawie 1,5 roku. Stąd również za lata 1973-1974 zaszła konieczność ograniczenia się do obliczenia wynagrodzenia na podstawie stawek godzinowych. Wobec takiego ustalenia Sądu zaktualizowała się konieczność oceny, kiedy skarżący uzyskał stawkę 10,50 zł/h w (...), czyli przed 15 czerwca 1974r., ujawnioną w świadectwie pracy, gdyż dla stawki takiej nie ma angaży w aktach osobowych koperta k.71. Analogicznie jak dla omówionej wyżej stawki 12 zł/h przyjęto zatem, że stawka 10,50 zł/h w (...) obowiązywała tylko w ostatnim miesiącu zatrudnienia, czyli w czerwcu 1974r., zaś wcześniej stawka ta wynosiła 7 zł/h (od 2 maja 1972r.).

Trzeba jeszcze dodać, że w spornym okresie wynagrodzenie z początku 1975r., określone w legitymacji ubezpieczeniowej na kwotę 17.933 zł, dotyczy wyraźnie okresu od stycznia do maja tego roku (wskazuje na to dopisek „I – V”), a nie do czerwca, jak bezpodstawnie przyjął organ rentowy (por. k.4 pliku KP).

Uwzględniając ustalone w ten sposób stawki godzinowe i pozostałe składniki uposażenia, Sąd dokonał wyliczenia wysokości podstaw wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wnioskodawcy w spornym okresie, przyjmując tygodniową normę czasu pracy w wymiarze 46 godzin i uwzględniając dni ustawowo wolne od pracy. Do roku 1974 czas pracy był uregulowany ustawą z dnia 18 grudnia 1919r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz.U. Nr 94 poz. 734), następnie (do 1980r.) był on uregulowany w Kodeksie pracy. Dniami wolnymi od pracy w wyżej wymienionych latach, stosownie do art. 1 ustawy z dnia 18 stycznia 1951r. o dniach wolnych od pracy (Dz.U. Nr 4, poz. 28 ze zmianami) były dni:

- 1 stycznia – Nowy Rok
- pierwszy dzień Wielkiej Nocy
- drugi dzień Wielkiej Nocy
- 1 maja – Święto Państwowe

- pierwszy dzień Zielonych Świątek
- dzień Bożego Ciała
- 22 lipca – Święto Odrodzenia Polski
- 1 listopada – Wszystkich Świętych
- 25 grudnia – pierwszy dzień Bożego Narodzenia
- 26 grudnia – drugi dzień Bożego Narodzenia
- niedziele.

Nie budziło wątpliwości stron, że dziesięciolecie, z którego należy ustalić podstawę wymiaru kapitału początkowego, musi zawierać lata 1979-1982, korzystne z uwagi na szczególnie wysokie osiągnięte wówczas wynagrodzenie. Wobec tego korzystnych wariantów obliczenia kapitału początkowego należało poszukiwać jako dziesięcioleci zaczynających się najwcześniej w 1973r., stąd dalsze wyliczenia będą dotyczyły tylko lat 1973-1978, jako że za kolejne lata podstawy wymiaru składek były niesporne. Sposób wyliczenia wysokości uposażenia za lata 1973-1978 obrazują następujące tabele:

Rok 1973

<i>Miesiąc</i>	<i>Ilość dni roboczych (bez sobót)</i>	<i>Ilość sobót</i>	<i>Ilość godzin dni roboczych (bez sobót)</i>	<i>Ilość godzin w soboty</i>	<i>Razem godzin</i>	<i>Uwagi</i>
I	2	3	4 (2×8h)	5 (3×6h)	6 (4+5)	
I	22	4	176	24	200	stawka 7 zł/h
II	20	4	160	24	184	
III	22	5	176	30	206	
IV	20	4	160	24	184	
V	22	4	176	24	200	
VI	20	5	160	30	190	
VII	22	4	176	24	200	
VIII	23	4	184	24	208	

<i>IX</i>	20	5	160	30	190	
<i>X</i>	23	4	184	24	208	
<i>XI</i>	21	4	168	24	192	
<i>XII</i>	19	5	152	30	182	
<p><i>Ilość godzin ze stawką 7 zł/h to 2.344, co dało wynagrodzenie za 1973r. w kwocie 16.408 zł i stanowiło 48,89% wynagrodzenia przeciętnego</i></p>						

Rok 1974

<i>Miesiąc</i>	<i>Ilość dni roboczych (bez sobót)</i>	<i>Ilość sobót</i>	<i>Ilość godzin dni roboczych (bez sobót)</i>	<i>Ilość godzin w soboty</i>	<i>Razem godzin</i>	<i>Uwagi</i>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4 (2×8h)</i>	<i>5 (3×6h)</i>	<i>6 (4+5)</i>	
<i>I</i>	22	4	176	24	200	
<i>II</i>	20	4	160	24	184	
<i>III</i>	21	5	168	30	198	
<i>IV</i>	21	4	168	24	192	
<i>V</i>	22	4	176	24	200	

VI	9	3	72	18	90	stawka 10,50 zł/h; do 15 czerwca
VII	12	2	96	12	108	od 15 lipca
VIII	22	5	176	30	206	
IX	21	4	168	24	192	
X	23	4	184	24	208	
XI	20	5	160	30	190	
XII	20	4	160	24	184	
Ilość godzin ze stawką 7 zł/h (do maja włącznie) to 974, ilość godzin ze stawką 10,50 zł/h to 1.178, co dało wynagrodzenie za 1974r. w kwocie 19.187 zł i stanowiło 50,20% wynagrodzenia przeciętnego						

Rok 1975

Miesiąc	Ilość dni roboczych (bez sobót)	Ilość sobót	Ilość godzin dni roboczych (bez sobót)	Ilość godzin w soboty	Razem godzin	Uwagi
----------------	--	--------------------	---	------------------------------	---------------------	--------------

1	2	3	4 (2×8h)	5 (3×6h)	6 (4+5)	
I	22	4	176	24	200	wynagrodzenie z leg. ubezpiec. 17.933 zł
II	20	4	160	24	184	
III	20	5	160	30	190	
IV	22	4	176	24	200	
V	20	5	160	30	190	
VI	21	4	168	24	192	
VII	22	4	176	24	200	
VIII	21	5	168	30	198	
IX	22	4	176	24	200	
X	23	4	184	24	208	
XI	20	4	160	24	184	
XII	21	4	168	24	192	
<p>Ilość godzin ze stawką 10,50 zł/h (od czerwca) to 1.374 co dało wynagrodzenie za cały 1975r. w kwocie 32.360 zł i stanowiło 68,91%</p>						

wynagrodzenia przeciętnego

Rok 1976

Miesiąc	Ilość dni roboczych (bez sobót)	Ilość sobót	Ilość godzin dni roboczych (bez sobót)	Ilość godzin w soboty	Razem godzin	Uwagi
1	2	3	4 (2×8h)	5 (3×6h)	6 (4+5)	
I	21	5	168	30	198	
II	20	4	160	24	184	
III	23	4	184	24	208	
IV	21	4	168	24	192	
V	21	4	168	24	192	
VI	21	4	168	24	192	stawka 14,50 zł/h + 10% premi + 5% dodatku stażowego
VII	21	5	168	30	198	
VIII	22	4	176	24	200	
IX	22	4	176	24	200	
X	21	5	168	30	198	
XI	21	4	168	24	192	
XII	23	3	184	18	202	

<p>Ilość godzin ze stawką 10,50 zł/h to 2.356, co dało wynagrodzenie za 1976r. w kwocie 24.738 zł i stanowiło 48,15% wynagrodzenia przeciętnego</p>	
--	--

Rok 1977

Miesiąc	Ilość dni roboczych (bez sobót)	Ilość sobót	Ilość godzin dni roboczych (bez sobót)	Ilość godzin w soboty	Razem godzin	Uwagi
1	2	3	4 (2×8h)	5 (3×6h)	6 (4+5)	
I	21	4	168	24	192	
II	20	4	160	24	184	
III	23	4	184	24	208	
IV	20	5	160	30	190	
V	22	4	176	24	200	
VI	21	4	168	24	192	
VII	20	5	160	30	190	stawka 12 zł/h
VIII	23	4	184	24	208	stawka 13,50 zł/h + 10%
IX	22	4	176	24	200	

<i>X</i>	21	5	168	30	198	
<i>XI</i>	21	4	168	24	192	
<i>XII</i>	21	5	168	30	198	
<p><i>Ilość godzin ze stawką 10,50 zł/h (do czerwca) to 1.166, ilość godzin za stawką 12 zł/h to 190, ilość godzin ze stawką 13,50 zł/h + 10% to 996, co dało wynagrodzenie za 1977r. w kwocie 29.313,60 zł , a z dodatkami a rozłękę i kosztami przejazdu w związku z delegowaniem (wrzesień-grudzień) kwotę 32.012,80 zł, co stanowiło 58,04% wynagrodzenia przeciętnego</i></p>						

<i>Miesiąc</i>	<i>Ilość dni roboczych (bez sobót)</i>	<i>Ilość sobót</i>	<i>Ilość godzin dni roboczych (bez sobót)</i>	<i>Ilość godzin w soboty</i>	<i>Razem godzin</i>	<i>Uwagi</i>
1	2	3	4 (2×8h)	5 (3×6h)	6 (4+5)	
I	22	4	176	24	200	
II	20	4	160	24	184	
III	22	4	176	24	200	
IV	20	5	160	30	190	
V	21	4	168	24	192	stawka 15,50 zł/h + 10%
VI	22	4	176	24	200	
VII	21	4	168	24	192	
VIII	23	4	184	24	208	
IX	21	5	168	30	198	
X	22	4	176	24	200	
XI	21	4	168	24	192	
XII	19	5	152	30	182	
<p>Ilość godzin ze stawką 13,50 zł/h + 10% (do kwietnia) to 774, ilość godzin ze stawką 15,50 zł/h + 10%</p>						

to 1.564, co dało wynagrodzenie za 1978r. w kwocie 38.160,10 zł i stanowiło 65,07% wynagrodzenia przeciętnego	
--	--

Co do materialnoprawnej podstawy rozstrzygnięcia należy wyjaśnić, że poza przepisami przywołanymi wyżej, są nią art. 15, art. 26, art. 53 oraz art. 174 ustawy emerytalnej, wskazujące na zasady obliczania kapitału początkowego emerytury. Wynika z nich, że wyższa podstawa wymiaru składek przełoży się na wyższy kapitał początkowy, a to z kolei da wyższe świadczenie, gdyż wysokość zwaloryzowanego kapitału początkowego przekłada się bezpośrednio na wysokość emerytury. Wskazane w tabelach stosunki podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za poszczególne lata spornego okresu są korzystniejsze dla ubezpieczonego od tych, które przyjęto w obliczeniach na potrzeby zaskarżonej decyzji (por. zestawienie k.6 pliku KP). Ponieważ stosunek podstawy wymiaru składek za rok 1973 jest niższy niż za rok 1983, a przy tym za rok 1974 jest wyższy niż za rok 1984, ostatecznie najkorzystniejszym dla ubezpieczonego dziesięcioleciem do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego okazują się lata 1974-1983.

Opisane rozważania doprowadziły do zmiany zaskarżonych decyzji na podstawie art. 477¹⁴§2 kpc w zakresie wskazanym w punkcie I wyroku i przyznaniem prawa do obliczenia wysokości kapitału początkowego i w konsekwencji do obliczenia emerytury od dnia nabycia prawa (11 października 2015r.). W pozostałej części, wobec braku wystarczających dowodów, na podstawie których można by jednoznacznie określić wyższe wynagrodzenie skarżącego, odwołanie było bezzasadne i podlegało oddaleniu na podstawie art. 477¹⁴§1 kpc (pkt III wyroku).

Na podstawie art. 118 ust. 1a ustawy emerytalnej Sąd nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji o przyznaniu emerytury, jako że aby było możliwe dokonane ustalenie wysokości podstaw wymiaru składek za poszczególne lata spornego okresu, niezbędne było pozyskanie dowodów, których w postępowaniu administracyjnym ubezpieczony nie proponował (pkt II wyroku).

O kosztach orzeczono w oparciu o art. 98 ust. 1 i 3 kpc i art. 99 kpc i 100 kpc oraz §11 ust. 2 w zw. z §2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013r. poz. 490 ze zmianami; w brzmieniu od sierpnia 2015r. z uwagi na datę złożenia odwołania; pkt IV wyroku). Sąd przyjął, że ubezpieczony wygrał proces w około połowie, więc zasądzona kwota to jedna stawka minimalna (z żądanych dwóch) przysługująca w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego.